

струкция, чрез която се вижда деконструиран и произносителния, нарицаващ и прорицаващ патос на тази привидно примитивна творба.

В тази светлина можем да пренапишем коментирания фин дисбаланс между мъжкото и женското тук. Женственото под формата на сянка и *сянка* отказва да се примири с отредената му роля на синекдоха на мъжа, оригинала, *сянката*. Въобще по начина, по който са проведени, сенките в "Сенки" едва ли могат да понесат залога на възложената им символическа програма. Защото те се оказват средоточието на реторическо несъвпадане между наратив и символ от една страна и компромисното им примиряване и суплементиране в "неавтентичността" фигура на алегорията. Очевидно е, че *сянката на мъж* работи в плана на едно удостоверяващо наличие (на мъж и жена там) свидетелство. *Сянка на жена* обаче работи определено в перспективата на символната конституция на двойката мъж-жена в нейната безвременна и безсюжетна тоталност. Съвместния режим на наративната сянка и на сянката-символ обаче включват алегоричната работа на творбата, която се опитахме и да опишем.

Един наивен феминистки проект би потърсил женското в неговото символическо друго, иначе казано би се хванал за *сянка на жена* в паралелен контрапункт на *сянката на мъж*, за да оповести цялата гама от засенената обездоленост до неуловимата сенчестост на женското. Тук обаче сме по-склонни да видим, че и наративният, и символният план са парадигмално тъждествени патерналистични тотализации. Техният проблем е, че се оказват несъвместими, конкуриращи се тотализации, от чиято напрегната съвместност възниква и семиотично-реторическата двойна изместеност на алегорията. По този начин алегорията може да се разпознае като фигура на женствеността, доколкото тя суплементира в смисъла на изместване-съвместяване. Оттук можем да си представим и литературата като женствено семиотично поведение срещу фалогенцентричния тотализъм на една европейска философска спекулативност, напразно опитваща се да вдвои разказите и символите на цивилизацията.

Оттук и допускането или потвърждението, че толкова коментираното и критикуваното от разните феминизми тотализиране на мъжкото в човешко не оставя чак дотам еднозначни внушения. Много